

тия въпроси сж външни. Има важни, съществени въпроси, които стомахътъ не може да разрѣши.

„Гласъ отъ храма“. — Това е гласътъ на човѣшкото сърце. Всѣки човѣкъ иска да бжде обичанъ. Право е това. Защо? Когато човѣкъ е обичанъ, животътъ му добива смисълъ. Като обичашъ, ти осмисляшъ живота си; когато хората те обичатъ, тѣ осмислятъ твоя животъ. Това подразбира, че хората ти създаватъ условия да направишъ нѣщо. Защо е необходима обичта за човѣка? — Обичта е ограда на човѣшката градина, въ която хубавитѣ плодни дървета, посадени отъ памети-вѣка, ще могатъ да растатъ и да се развиватъ правилно. Ето защо, всѣки човѣкъ, който не е обичанъ, нищо не може да създаде. Обаче, не е достатъчно само да бждешъ обичанъ, но и ти самъ да обичашъ. Защо? — Да обичашъ другитѣ, значи да съешъ отъ тия хубави плодни дървета въ твоята градина. Какво ще се ползувашъ, ако градината ти е хубаво заградена, но не си посѣлъ въ нея нито едно плодно дръвче? — Тя ще бжде пълна съ трѣне и бодили. Или, какво ще се ползувашъ, ако си посѣлъ въ градината си хубави плодни дървета, но не е заградена? — Всички животни, които те заобикалятъ, всички противодѣйстваващи сили на твоето развитие ще влѣзатъ въ градината ти и ще изядатъ всичко.

И тъй, съврѣменнитѣ народи въ цѣла Европа трѣбва да съзнаятъ, като главни фактори въ живота си, слѣднитѣ двѣ положения: всѣки народъ да проявява любовта си къмъ другитѣ народи, но и тия народи отъ своя страна да проявяватъ любовта си къмъ дадения народъ. Днесъ Богъ изпитва любовта на европейскитѣ народи къмъ българитѣ, като имъ казва: „Много е дадено на васъ, сега идете вие да помагате!“ Съврѣменното човѣчество се нуждае отъ честни управници, отъ честно духовенство. Тѣ сж поставени отъ Бога да управляватъ, да ръководятъ хората, затова носятъ на съвѣстѣта си голѣма отговорност. Прѣдъ